

Działanie zrodzone z totalności

Yutang Lin

W rytuałach buddyzmu tantrycznego naucza się, że w wizualizowanej postaci jidama gromadzi się mądrość, współczucie i zasługa wszystkich buddów i bodhisattwów całego dharmadhatu. Patrząc ze zwykłego punktu widzenia taka samo - wizualizacja jest raczej “samolubna”: no bo czy nie stoi to w sprzeczności z naukami o braku tożsamości “ja”?

Kiedy podchodzimy do rytuałów jidama w ich całokształcie - poczynając od schronienia i pobudzania bodhicitty, poprzez Pustą Esencję, aż do samej wizualizacji jidama - wszystko to praktykowane jest dla dobra istot; ponadto, podczas praktyki Pustej Esencji wyrzekamy się lgnięcia do pojęć i rzeczy. Jidam powstaje z Pustej Esencji i jako taki pozbawiony jest tożsamości “ja”.

W praktyce wizualizacji jidama ofiary dla świętych istot, ofiary dla wszystkich czujących istot, oraz inne działania mają przynieść wszystkim istotom uniwersalny pożytek. Jidam stanowi jedność z dharmadhatu; jego mądrość, współczucie i zasługa nie są różne od mądrości, współczucia i zasługi wszystkich buddów i bodhisattwów. Dlatego też poczucie, że jidam gromadzi w sobie mądrość, współczucie i zasługę wszystkich buddów i bodhisattwów jest jak najbardziej wskazane.

Skoro jidam powstaje z Pustej Esencji i jest jednością z dharmadhatu, wszystkie działania wykonywane w czasie wizualizacji jidama są “zrodzone z totalności” (z dharmadhatu). Fakt, że wizualizacja jidama rzutowana jest na ciało praktykującego sprawia, że nawykowe tendencje prowadzą nas do stwierdzenia, że jest to “samolubne”.

Niech ten esej rzuci światło na prawidłowe mentalne nastawienie podczas wizualizacji jidama - tak aby ci, którzy szczerze praktykują mogli jak najszybciej osiągnąć jedność z jidamem.

Napisane po chińsku i przetłumaczone na angielski 18 listopada 2017, El Cerrito, California

Polskie tłumaczenie: Julita Grodek